

Met de Vogelwerkgroep naar ESTLAND in mei 2018

Evert Constandse, Bertus van den Brink & Bert Roelofs

ganzen

Bertus van den Brink

Er zijn vele landen en streken die voor ons, vogelaars, de moeite waard zijn eens te bezoeken. Als VWG hebben we zo langzamerhand aardig wat van dergelijke gebieden bezocht. Sinds kort kunnen er vogelreizen naar Estland (Estonia) georganiseerd worden. Vroeger was dat praktisch onmogelijk omdat de Baltische staten tot de Sovjet-Unie behoorden, die het voor een groot deel als militair oefenterrein gebruikte. Na jaren, ja zelfs eeuwen, van de meest verschrikkelijke onderdrukking door verschillende (buur)landen (lees 'Baltische zielen' van Jan Brokken) zijn de Baltische staten eindelijk zelfstandig en ontwikkelen ze zich in hoog tempo tot moderne landen. Dit alles ging aan de vogels voorbij. Zij zijn in staat zich van nature vrij te bewegen waarheen zij willen en al jaren maken ze tijdens hun trek een stop in Estland om te ravitailleren en om het juiste tijdstip af te wachten om naar hun broedgebieden in het noorden van Rusland te gaan. Estland is iets groter dan Nederland,

maar heeft slechts 1.2 miljoen inwoners. De Esten spreken er Ests en dat is een 'lastige taal'. Het is een vlak land met kleinschalige landbouw en de nodige bosbouw, maar gelukkig met nog veel ongerepte natuur. De winter is er steenkoud; eind maart gaat het hard dooiën; het kruiend ijs ligt dan meters hoog op de stranden. De Oostzee is ondiep, heeft geen eb en vloed, en de dagen worden snel langer. Hierdoor warmt de zee snel op en eind mei kun je erin zwemmen. Het kan er veel regenen en begin voorjaar is er een explosie van muggen. Estland heeft een lange grillige kustlijn en in het binnenland zijn veel meren, laagveengebieden en bossen waar nog volop beren, wolven en lynxen voorkomen. De beste vogelgebieden zijn in het noordwesten, het westen en het oosten aan de grens met Rusland. Met deze informatie zijn we aan de slag gegaan om een reis naar Estonia te organiseren. Het juiste tijdstip uitkiezen (geen regen en muggen), een route langs de drie gebieden uitstippelen en de nodige contacten leggen. Deze

verliepen niet altijd soepel, omdat het oude communistische cultuurtje hier en daar nog bestaat. Voorbeeld: op de 'Dag van de Arbeid' zijn op Tallinn International Airport een aantal autoverhuurders gesloten! Hoe dat zij, op het laatste nippertje lukte het alsnog acht minibusjes te huren voor de groep van maar liefst 48 VWG-ers, die zich voor de reis hadden opgegeven. Na aankomst op 1 mei reden we van Tallinn Airport naar onze eerste bestemming, hotel Promenaadi, in Haapsalu, in het noordwesten. Tijd genoeg dus om vast een beetje te vogelen door via allerlei kustweggetjes naar ons eerste hotel te gaan. Dat was een aangename verrassing. Alle kamers hadden uitzicht op een baai, en vanaf je balkon zag je de zee- en visarenden vliegen en op de vlonder vlak voor het hotel zat een noordse stern. Op 2 mei begon het echt. De eerste dagen bij Haapsalu, reden we voornamelijk langs de kust. Daarna naar Parnu (in het mooiste hotel waar de VWG ooit is geweest) in het

ijseend

Bertus van den Brink

westelijk gebied. Daar gingen de excursies niet alleen langs de kust, maar ook naar gebieden met laagveen en meren. Tenslotte naar het oosten, naar hotel Rehe in Tartu, waar de invloed en de aanwezigheid van de Russen nog sterk aanwezig is. Deze streek wordt gekenmerkt door bossen, laagveen en meren. Onze acht busjes waren in vier groepen verdeeld en elke groep van twee busjes ging zijns weegs. Het zou een reis van bijna 1500 kilometer worden met helaas wat

schade, maar een kniesoor die daar op let. Hulde en dank aan onze chauffeurs. In dit verslag kan alleen een korte impressie van de meest indrukwekkende belevenissen worden gegeven. Door de trek waren er ontelbare zeevogels, zoals diverse soorten zee-eenden en zaagbekken, eiders, ijseenden, brilduikers en roodhalsfuten. Vlak boven zee zag je slierten zwarte zee-eenden niet van zo'n veertig meter, maar van honderden meters lang! In een meer bij

Aardlaa lag een groep ganzen te rusten/foerageren die, toen die werd opgeschrikt, opvloog en zonder overdrijven op vijfduizend exemplaren geschat werd. Een ongelooflijk gezicht! Niet alleen kolganzen, maar let op, er zaten ook dwergganzen tussen. Elke groep kan hier zijn eigen bijzondere ervaringen (de citroenkwikstaart, de grauwe franjepoot, poelruiters, spechten en roofvogels, maar ook elanden en vossen) aan toevoegen, maar dat voert nu te ver. Estland is beroemd om de aanwezigheid van korhoen, auerhoen en hazelhoen; helaas hebben we ze niet allemaal gezien. Door de vele bomen en het dichte struweel is het waarnemen veel lastiger dan bijvoorbeeld in de Extremadura. Maar uit de reacties kunnen we opmaken dat iedereen heeft kunnen genieten en dat Estonia een bestemming is om vaker te bezoeken. We hadden geluk met het weer, droog en zelfs boven de 20° C en de muggen waren nog niet uit hun eitjes gekropen. En in 2019??? Let op de aankondiging van de reünie in november, daar kun je horen waar we in 2019 heengaan. Want je kent het motto van de Commissie Buitenland: 'Ga ééns in je vogelaarsleven mee met een buitenland-reis!'.

citroenkwikstaart

Bertus van den Brink

